

skrænket sig til at indstille Udgiftsposten til at passere. Dette er, som jeg bemærkede, den virkelige Sammenhæng. Sammenhængen er her ganske som i det foreliggende Tilfælde, men den foreligger ikke saa simpel som i hint. Der er for det Første den Ting at bemærke, at Statsrevisionen ikke indstiller de 1999 Kr. 78 Ore, men 2000 Kr. til at passere. Endvidere har Statsrevisionen ikke knyttet sin Indstilling til Merudgiften i Almindelighed, men henvist til en bestemt Udgiftspost, nemlig til Udgiften af 2000 Kr., som ere anvendte til Udgivelsen af et Værk af Oberst Koefoed angaaende Jernbanerevisions Udsvilling i de nordiske Lande. Naar man endelig ser hen til Regnskabsoversigten, siger den, at dette Beløb er blevet søgt efterbevillet paa Tillægsbevillingsloven, men at denne Efterbevilling er bleven negtet. Det er vistnok denne Regnskabsoversigtens Fremstilling af Sagen, som har foranlediget Statsrevisionens Indstilling, men den er ikke ganske rigtig. Der er ikke paa Tillægsbevillingsloven blevet forlangt efterbevillet et Beløb af 2000 Kr. til den omhandlede Anvendelse. Tværtimod, under Forhandlingerne i Folkethinget protesterede den høitærede Indenrigsminister paa det Bestemte imod, at det skulde forholde sig saaledes. Jeg maa til nærmere Belysning af dette Punkt gaa lidt nærmere ind paa samme. Paa Finantsloven var der paa den omhandlede Konto bevilget 11,700 Kr. De ordinære Udgifter endreg Kvartaliter omtrent 2000 Kr., altsaa henimod 8000 Kr. om Aaret. Der blev derefter 3700 Kr. tilbage til ekstraordinære Udgifter. Dengang Forslaget til Tillægsbevillingsloven blev forelagt, viste det sig imidlertid, at dette Beløb var utilstrækkeligt. Der var dengang allerede forbrugt til ekstraordinære Udgifter omtrent 6000 Kr. altsaa 2,300 Kr. mere, end man havde paaregnet, og det kunde forudses, at der vilde blive yderligere ekstraordinære Udgifter i Finantsaarets Løb til et Beløb af 3000 Kr., saa at det Hele, der vilde komme til at mangle, var 5,300 Kr. Indenrigsministeren begjærede derfor optaget paa Tillægsbevillingsloven en Efterbevilling af disse 5,300 Kr. I den Skrivelse, som indeholdt Ministerens Begjæring, ophlystes det, hvortil de 6000 Kr. vare medgaaede, nemlig til 4 forstjellige Poster, heriblandt 2000 Kr. som Bidrag til Udgivelsen af det omhandlede Værk angaaende Jernbanerevisions Udsvilling i de nordiske Lande. Det er senere oplyst, at Beløbet var blevet anvendt i Finantsaarets Begyndelse, altsaa paa en Tid, da hele Beløbet 3,700 Kr. habdes til Disposition. I Finantsudvalget blev det fra et Flertals Side gjort gjældende, at der var Grund til at henvise til Statsrevisionen en Undersøgelse af, hvorvidt denne Udgift kunde siges at være stemmende med Kontoens Bestemmelse. Man foreslog derfor af de 5300 Kr. at negte de 2000 Kr. under en Henviisning til det oftnævnte Værk, hvilket Forslag blev vedtaget af Folkethinget.

For at opnaa, at Statsrevisionen undersøgte Udgiftsposten, havde det i og for sig ikke været nødvendigt at foretage nogen Nedsættelse af den begjærede Bevilling, idet Statsrevisionen selvfølgelig uden Hensyn til, om der findes nogen Overstridelse Sted eller ikke, kan undersøge, hvorvidt de enkelte Udgifter var stemmende med en Kontoens Bestemmelse; heller ikke var den brugte Fremgangsmaade ganske korrekt, idet der, som alt paavist, slet ikke var blevet forlangt en Bevilling af 2000 Kr. til det omhandlede Værk. Jeg skal tillade mig, i det Naab, at den høitærede Formand ikke har Noget derimod, at oplæse nogle saa Linier af de Bemærkninger, hvormed den høitærede Indenrigsminister under Forhandlingerne i Folkethingssalen ledsagede dette Spørgsmaal. De findes i Folkethingstidenden Sp. 4590. Ministeren siger: „Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 4 maa jeg tilstaa, at jeg har befundet mig og endnu befinder mig i den samme Uvished som den ærede Ordfører for Mindretallet, idet jeg nemlig ikke kan se, hvorledes man egentlig er kommen til at stille dette Forslag. Sagens Sammenhæng er jo nemlig den, at man i Løbet af det indeværende Finantsaar i Overensstemmelse med den Anvendelse, som man ellers pleier at gjøre af den paagjældende Konto, har gjort en Udgift til Understøttelse for et Værk, som skulde indeholde en Beskrivelse af Jernbaneforholdenes Udsvilling i de tre nordiske Lande. Denne Udgift er afholdt i Begyndelsen af Finantsaaret og har i Forbindelse med andre senere nødvendige Udgifter foranlediget en Overstridelse af Kontoen med et Beløb af 5,300 Kr.“ Lidt senere siger Ministeren: „Hvorledes man er kommen til at udpille de 2,000 Kr., der ere udgivne, og som ikke ere forlangte bevilgede, for at gjøre dem til Gjenstand for en Kritik, som ikke forekommer mig berettiget paa dette Punkt, kan jeg ikke forstaa.“ Jeg tror herigjennem noksom at have paavist, at der foreligger en Feil baade i Regnskabsoversigten og fra Statsrevisionens Side. Feilen i Regnskabsoversigten er rimeligvis fremkommen paa den Maade, at man har set hen til den Bevilling, der var bleven forlangt, og til den Afstemning, ved hvilken det andet Thing havde vedtaget et Ændringsforslag, der gik ud paa at nedsætte Bevillingen med 2000 Kr. under Henviisning til det omhandlede Værk. Man har da forudsat, at disse 2000 Kr. netop vare begjærede bevilgede til dette Værk. Statsrevisionens Betænkning er da atter bleven affattet i Overensstemmelse dermed. Sagens sande Sammenhæng er altsaa, som tidligere bemærket, den, at der er en Merudgift paa denne Konto, som Ministeren har søgt dækket ved en Bevilling, der omfattede Merudgiften, men ikke har erholdt samme. Det er derfor ganske naturligt, at der tages en Beslutning af Rigsdagen under den Form, at Ud-